

Posudek vedoucí bakalářské práce Kláry Hodkové

Milostné vztahy v dílech *La nada cotidiana* a *Te di la vida entera* v kontextu kubánského prostředí

Klára Hodková předložila bakalářskou práci, v níž se věnuje románům *La nada cotidiana* (Každý den nic) a *Te di la vida entera* (Dala jsem ti celý život) od kubánské autorky Zoé Valdésové (1959-); první z nich byl přeložen do češtiny.

Oceňuji, že většina práce se soustřeďuje na stanovené téma a úvodní kontextová kapitola je poměrně stručná, a přesto čtenáře seznamuje s autorkou i s rámcovým příběhem analyzovaných románů. I text pojednávající o politické a společenské situaci 90. let 20. století na Kubě je vztažen k dílům, o nich bude řeč dále; Kláře Hodkové se tak podařilo teoretickou a praktickou část úzce propojit.

V úvodní charakteristice románů si autorka všímá, že je spojuje několik momentů, především ženské protagonistky, dále opakující se motivy a postavy a samozřejmě kritika kubánského režimu. Velmi zajímavá je zmínka o pasáži, která se v identické podobě objevuje v obou dílech.

Druhá a třetí kapitola přináší téma zmíněné v titulu práce, tj. milostné vztahy, a to včetně lásce k sobě samé, což – jak autorka dobře prokazuje – vede k budování identity jedince. Klára Hodková postupuje zevrubně a systematicky, líbí se mi, že nezkoumá každý román zvlášť, aby až v závěru došla k nějaké syntéze či porovnání, nýbrž od počátku se analýza obou románů prolíná a autorka poukazuje na rozdíly a paralely. Jedná se skutečně o analýzu textu vycházející z podrobné a svědomité četby, doplněné o sekundární literaturu. Autorka vyzdvihuje především moment hledání ženského hlasu v lásce i sexu, touhu po svobodě – právě hledání svobodné lásky jako by vynahrazovalo nesvobodu politickou a společenskou. V knihách Zoe Valdésové narážíme však i na ženy, které spíše od mužů trpně přijímají, buď lásku, nebo např. vzdělání, jak je tomu u Yocandry a Zrádce – tuto část považuji za velmi zdařilou.

Název čtvrté kapitoly (Vztah k vlasti) by mohl sugerovat odklon od tématu, ovšem není tomu tak. I vztah k vlasti je vztahem lásky a nenávisti; příznačné je zde jméno Patria a jeho „výměna“.

Naproti tomu pátá kapitola vyznívá poněkud odtažitě a myslím, že by se práce bez ní obešla. Nicméně kvalitu předchozích kapitol zásadním způsobem nenarušuje.

Jazyková a stylistická úroveň bakalářské práce je odpovídající, najdeme jen několik zaváhání.

Bakalářskou práci Kláry Hodkové tedy doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení *výborně*.

Praha, 25. 8. 2020

Mgr. Dora Poláková, Ph. D.